

[Finansministeren.]

i påkommende tilfælde er pligtig at medvirke ved gennemførelsen af sådanne eftersyn.

Som det fremhæves i bemærkningerne til lovforslaget, indebærer det ikke, at man tildeler toldvæsenet nye opgaver eller tillægger det nogensomhelst nye beføjelser. Så længe toldvæsenet har eksisteret, har det været dets fornemste opgave at føre kontrol med varetrafikken til og fra landet både for at hindre told- og afgiftssvig og for at sikre overholdelsen af de til enhver tid gældende ind- og udførselsforbud og -reguleringer, og så langt tilbage i tiden, som det kendes, har det været et normalt led i kontrollen, at toldvæsenet lejlighedsvis — mere eller mindre hyppigt alt efter de til enhver tid rådende forhold — har underkastet udlandsrejsende kropsvsitation.

Den århundredgamle praksis på dette område er hidtil blevet anset for hjemlet i de forskellige bestemmelser i toldlovgivningen, hvorved toldvæsenets almindelige kontrol med varetrafikken til og fra landet er anordnet, og retmæssigheden af denne praksis er da heller ikke indtil fornyligt blevet bestridt.

Der kan da heller ikke herske nogen tvivl om, at det er nødvendigt, at toldvæsenet har adgang til at foretage eftersyn på personen, hvis ikke kontrollen med, hvad rejsende eller andre, der forlader landet eller kommer hertil, medfører af varer og penge m. v., skal blive ganske illusorisk. Det gælder allerede om en række højtbeskattede varer som ædelstene, smykker, ure m. m., at de er så lidet omfangsrige, at de med lethed lader sig skjule på personen, men det gælder måske navnlig om pengesedler og andre effekter. Der ville være næsten ubegrænsede muligheder for valutasmugling, dersom toldvæsenet var afskåret fra at underkaste de rejsende personligt eftersyn. Det er dog ikke blot tolden og de midlertidige restriktioner, der gør denne kontrolforanstaltning påkrævet. Noget ganske tilsvarende gælder f. eks. med hensyn til mulighederne for indsmugling af narkotika.

Da der imidlertid nu er rejst tvivl om tilstrækkeligheden af toldvæsenets hjemmel til at foretage kropsvsitationer, har regeringen anset det for ønskeligt, at der tilvejebringes en utvivlsom hjemmel i så henseende, uanset at man må være af den opfattelse, at den hidtidige praksis har fornøden støtte i den gældende toldlovgivning og dennes forudsætninger, ikke mindst på baggrund af, at denne praksis bygger på århundredgammel sædvane.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg

det forelagte forslag til tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Strøm): Jeg har herved den ære at forelægge for det høje ting *forslag til lov om et ekstraordinært tillæg til alders- og invaliderentemodtagere.*

Som det vil være tinget bekendt, er der i folkeforsikringslovens § 85 givet en bestemmelse om pristalsregulering af alders- og invaliderenten. Bestemmelsen går nærmere ud på, at renten med visse tillæg vil være at forhøje eller nedsætte med 1 pct., såfremt det af det statistiske departement for januar offentliggjorte pristal stiger eller falder 1 pct. i forhold til det for januar 1946 offentliggjorte pristal, og at der for hver yderligere stigning eller fald i pristallet med 2 pct. skal foretages en forhøjelse eller nedsættelse af renten med 2 pct.

Som det ses, er der altså kun adgang til at foretage regulering af renten een gang årligt, en regulering, som finder sted pr. 1. april.

Forholdet er nu det, at renten senest er blevet reguleret pr. 1. april 1948 i overensstemmelse med den stedfundne stigning i pristallet fra 292 i januar 1947 til 300 i januar 1948.

For juli 1948 er pristallet opgjort til 306, og det er således siden januar steget med 6 points. Såfremt der nu havde været hjemmel til at forhøje renten efter de i § 85 indeholdte regler, ville denne stigning have medført en forhøjelse på 2 pct. af rentens grundbeløb og visse af tillæggene, ligesom beklædnings- og rentetillægget, der er sat i forhold til grundbeløbet, automatisk vilde være steget.

Denne omstændighed kunne måske i sig selv være tilstrækkeligt motiv til at yde et ekstraordinært tillæg til rentemodtagerne, men afgørende for regeringens beslutning om at fremsætte dette forslag har det imidlertid været, at der nu ved loven af 30. oktober 1948 er tillagt statens pensionister et midlertidigt tillæg for årene 1948 og 1949.

Man har ment at burde fastsætte de foreslåede ekstraordinære tillæg således, at de svarer til, hvad der indenfor tidsrummet 1. oktober 1948 til 31. marts 1949 ville være blevet ydet, såfremt regulering af rentens grundbeløb og dermed også af beklædnings- og rentetillægget havde fundet sted i overensstemmelse med reglerne i § 85 på grundlag af pristalsstigningen fra januar til juli i år. Forhøjelsen udgør her efter 2 pct. af rentens grundbeløb for 1/2 år, hvortil kommer den automatiske stigning af rente- og beklædningstillægget. Med